

P. Munch: Jeg takker den højtærede Udenrigsminister for den Forklaring, han gav af sine Udtalelser vedrørende Forandringen af den Fremgangsmaade, som anvendes med Hensyn til Delegationen i Genève. Jeg for min Del kan meget vel billige den Tanke, at vi i højere Grad, end hidtil har været Tilfældet, til Raadighed for de egentlige Medlemmer af Delegationen havde Ekspertes, saaledes som andre Stater har det, og den vil jo kunne indgaa som et Led i vore Forhandlinger om en fremtidig bedre Tilrettelæggelse af Arbejdet i Genève, naar vi nu kommer til dette Spørgsmaal i det udenrigspolitiske Nævn. Jeg vil gerne dertil føje, at jeg maa jo indrømme, at jeg tror ikke, man skal gøre sig Forestillinger om, at til Løsning af Folkeforbundets Hovedopgave, Gennemførelsen af en Begrænsning og Nedsættelse af Rustningerne, er det hensigtsmæssigt i de Kommissioner, hvor dette Spørgsmaal behandles ud fra politiske Synspunkter, at lade Lande, der har Interesser som vort, repræsentere af Mænd med udpræget militære Anskuelse, af Generaler og Admiraler. Jeg mindes et Citat fra for nylig af en fremragende tysk Folkeretslærer her i København, som mindede om den tyske Grundsætning, at naar man skulde have vedtaget Afskaffelse af de hidtil anvendte Sko og Støvler, vilde det neppe være det rette Sted at henvende sig paa Skomagernes Generalforsamling for at faa dette vedtaget. Paa nogenlunde lignende Maade tror jeg det vilde virke, naar man satte Militære til at være dem, der forhandlede om Fremme af Nedrustning.

Maa jeg med Hensyn til Spørgsmaalet om Vaabenkonventionen sige, at det, jeg havde spurgt Ministeren om, var ikke Ratifikation af Giftgasprotokollen. Derom var der allerede givet det Svar af den højtærede Forsvarsminister, at denne vilde blive ratificeret i Løbet af en kort Fremtid. Jeg ved ikke, om mine Ord er faldet saaledes, at der kunde være Mulighed for Misforstaaelse. Men i hvert Fald det, jeg spurgte om, var, om man kunde vente i Løbet af en kort Fremtid at naa til Forslag om Ratifikation af den af Danmark underskrevne Konvention om Vaabenhandel. Dette Spørgsmaal vilde jeg sætte megen Pris paa at faa besvaret.

Med Hensyn til, hvor megen Indsats vi kunde have ydet i Aar i Genève, og hvor megen Betydning det kunde have haft for Forsamlingens Farve og Karakter, om vi havde fremsat en Udtalelse, vil Tiden ikke tillade at diskutere nu, og det kan vi maa-ske ogsaa med Virkning overveje i det

udenrigspolitiske Nævn. Jeg skal kun tilføje, at efter de Forhandlinger, der har fundet Sted i Delegationen, forbavser det mig, hvad Udenrigsministeren sagde om andre Delegationsmedlemmers Opfattelse af Sagen.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Dahlggaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Dahlggaard: Overfor den højtærede Forsvarsministers overordentlig vittige og intelligente Bemærkning om min Forbavselse vil jeg gerne sige, at jeg tror, det vilde fremme Debatten, om han i Stedet for at udfolde sin specielle Form for Vid ikke tillagde mig andre Udtalelser end dem, jeg har fremsat. Jeg har aldeles ikke ytret nogen Art af Forbavselse over de fremkomne Oplysninger om, at Flaadens Nybygningskonto var for lav. Der førtes en Debat her i Tinget i Fjor i flere Timer med den højtærede Minister derom. Nej, det, jeg har udtalt, var, at Befolkningen vilde blive forbavset over, at det, der er Tale om, er ikke mere blot dette, at Nybygningskontoen mangler de Beløb, som Ministeren hidtil har givet det Udseende af, men at Forholdet er dette, at Forsvarsordningen af 1922 ført ud efter sine Forudsætninger vil kræve 50 Mill. Kr. i Stedet for godt 40 Millioner.

Jeg vil dernæst gerne sige til den højtærede Handelsminister, at efter hans Bemærkninger her maa man opfatte Stillingen saaledes, at det er hans Agt stadig at lade fortsætte Orienteringsbestrebelseerne med Hensyn til Afsetningen af Landmandsbankaktier i Udlandet uden først at spørge Rigsdagen, om den ønsker disse Aktier afsat til Udlandet. Jeg tillader mig at sige, at dette er ikke i Overensstemmelse med Aanden og Meningen i de Ord, som den højtærede Minister læste op fra Betænkningen. Jeg kan godt forstaa efter den Fortolkning, der i Dag blev givet det høje Ting med Hensyn til Loven om Radiofonibygningen, og den Fortolkning, der nu anvendes overfor Betænkningen fra Folketingets Landmandsbankudvalg, om det ærede Medlem Hr. Stauning efterhaanden faar lidt blandede Følelser ved Tanken om den Haandsrækning, han gav den ærede Regering i Fjor paa disse Omraader.

Maa jeg endelig til Slut sige til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, at det er jo slet ikke ualmindeligt for den, det er gaaet ilde i en Kamp af en eller anden Art, at han ender Kampen med at sige til